

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה.
- ב. אֹרֶז הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וּשְׂמִירַת הַשַּׁבָּת וְיָמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשֵׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֶבֶר וְרַמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפָרֵי הַזֹּהַר, סְפָרִים מִיַּחַדִּים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשַׁלַּח הַשַּׁבָּת, וְכֵן יְרוּיחוּ בְּסַעֲוֵדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוֵדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. סְפָר מְדָהִים בְּהַמְשֻׁכִּים מִשְׁנֵי בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה בְּעִיר קְרָאקָא.
- ח. מְזֻכָּה הַרְבֵּים כְּהִלְכָתָהּ.
- ט. אֲגָרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁמַיִם וְיִרְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד מְקַדְּשֵׁת וְצַדִּיקוֹת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוּד וְהַנְּסֻתָּה, וְלְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיע"א.

וַיֵּצֵא לְאֹרֶז עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיר "ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב" א

תְּשִׁירֵי תִשְׁעֵי א לֶפֶת ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תּוֹכַן הָעֵנִינִים

- ה. אור הזהר המחלק.....
- ז. הסכמות ומכתבים (המשנה).....
- ט. שלחן ערוך הלכות שבת מחבר ורמ"א.....
- יא. שבת בו תשוב.....
- טו. זהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים.....
- יט. פשרות תפלין ומזוזות.....
- כא. השבת בישראל פהלכתה.....
- כג. ספוגי הזהר.....
- כה. מפני מה הסתיר הקב"ה מביעל "מגלה עמקות" את המכשלה הנוראה?.....
- כז. בעיר קראקא.....
- כט. מזפה הרבים פהלכתה.....
- לא. אגרות הזהר.....

הגאון הצדיק רבי עקיבא אייגר העניש לאיש אחד שבנה בשבת קודש

הגאון הקדוש רבי רבי עקיבא אייגר זצ"ל כל ימי ישיבתו בק' פרידלאנד, לא היה איש אשר ימרה את דבריו, פעם היתה בעיר פרידלאנד שריפה גדולה, לעת הזאת היה שם הגאון ההוא בק' ליסא שנקרא לבוא שמה כאשר שבק חיים חמיו הגביר רבי איצק מרגליות לתקן סדר עזבונו, בשובו לביתו גזר אומר שכל הנשרפים אשר יבנו מחדש יהיו נזהרים להתנות בקאנטראקט שיעשו עם הבונים שביום השבת ויום טוב יהיו בטלים ממלאכה נגד דבר קצוב שיתחייב אדון הבית בעד יום השבת להשלים נזק הבונה והפועלים.

איש לא נפקד אשר לא שמע לקולו, כי אם אחד מיוחד בעם אשר היה בעירו היותר נכבד, היותר עשיר, הוא לא פנה לזה, כי אמר יבנה ביתו בקרוב.

כאשר הגיע שבת הראשון אחר שהחלו לבנות, וכל הבתים שבתו ממלאכה בלעדי בית זה הגביר, ותהום העיר, והקול בא לאזן הגאון, שלח אליו, והשמיט עצמו כי שיח וכי שיג לו, או הוא ישן, בליל שבת שלאחריו, שלח אל השמש המכריז כרוז כתב בכתב ידו הקדושה, והרבה לדבר בענין איסור זה ושגוזר אומר שלא יעשה כן עוד, וסיים וכל הפורץ גדר ישכנו נחש, הוא הגביר הנזכר לעיל לא הוטב לבו בזה.

שבת לאחריו כאשר הוכרז שוב כזה, ויתמרמר הגביר, והוא היה לעת הזאת ראש על הראשים המנהיגים, ונתן פקודה להשמש המכריז שכל כרוז שיובא לידו להכריז להראות לו מתחלה הכרוז, ואם הוא יתן לו רשיון אז יוכל להכריז.

כהקף הימים והגיע יום ערב שבת קודש והגאון שלח שוב כרוז בפעם בפעם ויבוא אליו השמש להגיב לו מפקודת ראש המנהיג ולדעת מה יעשה, השיבו, אתה לא תעשה נגד פקודתו לך והראהו הכרוז, והודיעני מה ענה לך כאשר הבאת הכרוז אליו, עשה חריטה על תיבות הסיום "וכל הפורץ גדר וכו'" הלך השמש להודיע להגאון הנזכר לעיל, אמר אם כן הנח הכתב ולך לשלום. מה עשה ביום השבת דרש בבית הכנסת, ובתוך הדרוש הרבה לדבר מזה בהתלהבות גדול, וקרא הכרוז בפומבי והוסיף בו דברים ואמר שהוא

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית,

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

פרק א ענף ב

רבי שמעון בר יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקרותכם זהר על מערתם ורבי שמעון בר יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקרותכם זהר על מערתם ובכפר הסמוך להם וכו' ובכך תדע פי הם שמחים מאד בקרותכם זהר על מערתם או בכפר הסמוך להם ואם תתמידו לקרות כן יגלו לכם רזין עלאין וכלהו רמיזין בזהר. (מגיד מישרים פרשת אמר)

הזהר ותקונים נשמת התורה

עין שם גדל החיוב לעסק בסוד הזהר ותקונים והם נשמת התורה ובה זיכה לאסתכלא בנשממתא לנשממתא דברים עתיקים וכו'.

על למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר ענת אלא צריך לבוא בגלגול ממש ומצות עשה הגדולה של למוד התורה צריכה להיות בארבעה דרכים שבה הנקראים פרדס רוצה לומר פשט רמז דרוש סוד. וזה לשון הקדוש האר"י לוריא זכרונו לברכה ועל למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר ענת אלא צריך לבוא בגלגול ממש. עד כאן לשונו. בפרט נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רב העולם פורשים ממנה באמרים במה שהרשית התבונן, ואין לה עסק בנסתרות, אתה שלח נא ידך ואחז בזה אם אתה מסגל לתורה הזאת ומיניה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחשך.

האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טוב ליה דלא אברי בעלמא ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טוב ליה דלא אברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תקון מג) זה לשונו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא בודאי כאלו הוה

זהר השבת

אסתלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניות לעלמא וארד גלותא. עד כאן לשונו.

וכתב בעל ספר 'ויקהל משה' שפוננת זה המאמר הוא לבאר גדל העוון של אותן האנשים הגורמים מניעה לאותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בספרות טענותיהם המזיפים. (וכדף י.) זה לשונו חמת השם מלאתי וקנאת השם צבאות קנאתי והמכשלה הזאת איננה תחת יד ההמון בלבד אך יד הסגנים והחכמים מתחכמים בדעתם במרד ומעל הזאת ולא זו בלבד שמואסים בידיעת האלקות אלא אף זו התחילו לבזות ולגנות החכמה הזו בחשך ילכו ובחשך שמים יכסה על שפערו פיהם ואמרו ידנו רמה בנגלה מה לנו לחכמה הזאת די לנו בפשוטי התורה עד כאן לשונו.

מאן דאוליף רזין דאורייתא איקרי בן למלכא ולמטרונותא ועייל בלא בר ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנזי דמלכא אמנם אנו מחיבים ומשפעים ועומדים ללמד זאת החכמה האמתית כמו שאמרו בזהר פרשת תרומה (דף קסא) זה לשונו קודשא בריך הוא אמר לה, לנשמתא, ואומי לה, דכד תיחות להאי עלמא דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. דכל מאן דהוי בהאי עלמא, ולא אשתדל למנדע ליה, טב ליה דלא יתברי. עד כאן לשונו. ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה ניצא מן הגלות, לא בזולת זה הלמוד, כאשר אמרו ברעיא מהימנא (פרשת נשא) זה לשונו: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) "בדד ינחנו עד כאן לשונו.

וגדול שכר למוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות וכל שאמרו בזהר (פרשת וירא) זה לשונו: ולית אתר פנימאה בכל אינון פנינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקא בהו בכל יומא, על אלין כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, עד כאן לשונו.

הַסְפָּמוֹת וּמִקְתָּבִים (הַמְּשֹׁר)

שנת תשל"ה

משה שטערן

**אב"ד דעברעצין ונייהיזל יצ"ו בעהמ"ח שו"ת באר משה ה"ח
בלאאמו"ר הרא"ש, בעמ"ח ספרי גפי אש ומליצי אש וש"ס
ברוקלין יע"א**

בעזה"ת

אל מע"כ ידידינו הרב המופלא ומופלג בהפלגת חכמים ונבונים זי"ר יפר"ת לוחם
מלחמת ה' בגבורה כש"ת מו"ה שלו' יהודה גראסס שליט"א.
אחרי תת שלו'.

בשמחה שמעתי שמע"כ הד"ת נ"י עוסק במלאכת הקודש להוציא לאור עולם
קונטרסים גדולים וקטנים בענינים העומדים על הפרק אצלינו וראשם מגיע השמימה.
ובחר ללקט ציצים ופרחים מספרי רבותינו גדולי הראשונים עד אחרון שבאחרונים
במצות שבנ"א דשים בעקביהם שזנוחי' בימים אחרונים באין מובן איך ולמה, כגון מצות
מזוזה שהכל קונים מסוחרים שבעוה"ר רובם, אם בעזה"ת אין כולם, קונים מהבא
בידיהם ומוכרים לאחינו בתור כשר עצהיו"ט, ורחמנא שזיב לן כמעט כל המזוזות פסולין,
וכן ציצית כמעט אין אדם חוקר ודורש אחריהן מי עשאן ואיך עשו אותן ומבטן מי יצאו
והמכשלה גדולה. וגם לרבות במאכלי אסורין שנמסרו כשרותן לידי בעלי כיסין ובכל
זויות יפנה ואין דורש ומבקש וכצאן לטבח יובל הכל נכנסין ומי יודע מה הן אוכלים,
וכבר נשאלתי על מקומות אלו שאחר חקירה ודרישה נודע שהאכילו בכלים אסורים
אם מי שנכשל שם צריך לעשות תשובה ככל אוכל איסורין בשוגג או דינם כאונס כיון
שסמכו על ההשגחה, וביררתי בתשובה באריכות דדינם ככל הנכשל בפשיעות כי חלילה
לסמוך על השגחתם. ויפה עושה הד"ת נ"י לצעוק על דבר זה ולעורר לב אחינו בני"י
שיזרוזו עצמן להדר בעניני' אלו בזהירות יתירה ואל יסמכו עצמם על הודעה בעלמא.
וגם בעניני שחיטה ובדיקות לקט מתשו' גדולי המורים דברים מועילים טובים ונכונים
אמת לאמיתם.

ומה ששאל ממני בענין אכילת אגוז (וואלנאט בלשון המדינה) בימי הקיץ, האמת
אגיד כי לפלא בעיני שגם חרדים לדבר ה' אוכלים אגוז בימי הקיץ וידענא מבית אבי
מורי הגאון הצ"ח הי"ד זצ"ל שמעולם לא אכלנו אגוז משבועות עד הוש"ר מאגוזים הישנים
מחשש מילבן (תולעים קטנים) וכן נהגו אחריו כל שיראת שמים נוגע ללבם ופלא בעיני

שכאן במדינת ארצה"ב שחשש המילבן הוא ק"ו בן ק"ו מיוראפ, גם יראים ושלמים אוכלים אגוז. ואלו שנהגו היו לאכול אגוז בין שבועות להוש"ר היו מעבירין אותם באש כדי לשרוף המילבן אם היו באגוזים, ודע דאכילת אגוזים שונים כמו אגוז סתם (וואלנאט בלשון המדינה) או "קעשענאטס" או "היזלנאטס" "פינאטס" וכיוצ"ב מטוגנים בשמן (געפרעגלט) שאוכלים במדינתנו מאוד צריכים להיות נזהר שיהיו מטוגנים בשמן כשר כי יש חשש גדול בלא"ה והעיד לפני עד נאמן שבעיניו ראה איך שהיו במקום אחד מטוגנים אגוזים בשומן (בחלב) שהוא בזול הרבה יותר משמן.

ומה שסומכין על השגחת א. יו, רחמנא שזיב לן מהאי דעתא דהלא אין בעלי הא. יו. נוהגים בדרך רבותינו ואבותינו הק' זכ"ע ואיך נסמוך עליהם, שומו שמים איך ירדנו מאה ואלף מדרגות לאחורנית?

ועוד צריכים להיות נזהר לסנן הטעע היטב אם מבשלים טעע מהעלטה פוד טעע שאינם בכיסים, מהאי טעמא דנמצאים בהם מילבין אם מונחים חדשים חדשים בחנויות, וכן קמח אורז (רייז) וכיוצ"ב.

עכ"פ ההתעוררות בענין הכשרות הכרח מאוד וכמעט מוכרח "כאור לנשימה" ושכרו כפול מן שמיא, כי כל ענין כשרות והשגחת מאכלים הבאים לתוך מטבח כל איש ואיש הוא מכאיב לב, ה' יעזרינו למען שמו לעשות ולתקן מה דאפשר לתקן ואם לא אפשר אצל ההמון עם כי כבר דשו בדבר וכהיתר דמיא להו עכ"פ נתקן גודא אצלינו יוצאי יוראפ אחר המלחמה אחר הגירוש הנורא בצער גדול ועגמת נפש מכל מה שאנו רואים סביבותינו, אחתום בצפי' לחסדי ורחמי ה', בכלל ובפרט.

ימי הסליחות שנת תשל"ה לפ"ק פה ברוקלין יצ"ו
משה שטערן

המשך מעמוד ד

מובטח מי שימרה דברו ויבנה בשבת, שלא יתקיים הבית ההוא, בכל זאת הגביר לא הטה אזנו, ובנה בית גדול לתלפיות, והבונים עשו מלאכתם גם ביום השבת, והיה זה הבית מבחר הבתים בגודל ובנוי בכל העיר.

ואחר עבור איזה שנים והנה תקרה אחת אשר בקירות הבית נפלה ונשברה, והיה בפתע פתאום, כי הרימה שלטה בה ונרקבה, וקראו לבונה אומן מומחה לבדוק, ויחפש וימצא את כל תקרת הבית וכל עץ אשר בבית ובכל היציעים, כולו שלט בו הרקב, ויאמר מהרו וצאו מן הבית, והוצרך לחדש הבנין מראש עד סוף, והיה לנס, כי כל הבנים הנבנים בשנה אחת עם בית זה כולם בריאים וטובים, ועץ מיער אחד הסמוך לעיר כרתו, והנה הבית הזה חרוב נחרב, והכירו כי הצדיק גזר בדרושו ברב חימום אשר בערה בו, והקדוש ברוך הוא קיים, והבית הזה אחרי הבנותו שנית, מכרו הגביר ההוא לאחד מבני העיר, כי ירא לשבת יותר בבית הזה.

שְׁלַחן עֶרְוֵן הַלְּכוֹת שֶׁבֶת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שִׁבְתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

סֵדֵר הַלְּמוּד לְשֶׁבֶת פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח

גופו ולצורך מקומו אסור ויש מי שהתיר ולא נראה דבריו. הגה: ויש אומרים דמי שהוא איסטניס והנר מאיס עליו מותר להוציאו דהוי לדידיה כגרף של רעי והמחמיר לא הפסיד (מרדכי ריש ביצה):

ג. לטלטל נר על ידי שנותנין עליו לחם בשבת אסור ואם נתן עליו הלחם מבעוד יום יש מי שמתיר לטלטלו בשבת על ידי לחם זה ואין לסמוך עליו: ד. אם התנה מערב שבת על נר זה שיטלטלנו משיכבה מותר לטלטלו אחר שכבה. הגה: ויש אומרים דלא מהני תנאי וכן נוהגין במדינות אלו ודין התנאי עיין לקמן סימן תרל"ח (הגהות אשירי פרק כירה ורבינו ירוחם חלק ב' וכל בו) ונוהגין לטלטלו על ידי אינו יהודי ואין בזה משום איסור אמירה לאינו יהודי הואיל והמנהג כך הוי כאלו התנה עליו מתחלה ושרי. כן נראה לי:

ה. נר שהדליקו בשבת לחיה ולחולה וילדה החיה ונתרפא החולה מותר לטלטלו אם כבה והוא הדין למדליק בשבת בשוגג וכבה שמותר לטלטלו:

ו. נר שלא הדליקו בו באותה שבת אפילו הוא של חרס דמאיס ואפילו הוא של נפט דמסריח מותר לטלטלו דמוקצה מחמת מיאוס מותר:

ז. מגורה בין גדולה בין קטנה אם היא של פרקים אין מטלטלין אותה דחיישינן שמא תפול ותתפרק ויחזירנה ונמצא עושה כלי ואפילו אם אינה של פרקים אלא יש בה חריצים סביב ודומה לשל פרקים אסור לטלטלה:

סימן רפ - תשמיש המטה בשבת,

ובו ב' סעיפים

א. תשמיש המטה מתענוגי שבת הוא לפיכך עונת תלמידי חכמים הבריאים מליל שבת לליל שבת:

ב. מותר לבעול לכתחלה בתולה בשבת ואין בו משום חובל ולא משום צער לה:

סימן רפא - שלא יכרע בולך אנהנו מודים,

ובו סעיף אחד

א. אין לשחות בולך לבדך אנהנו מודים שאין

המשך סימן רעז - שלא לגרום כיבוי הנר
ב. אסור לפתוח הדלת כנגד המדורה שהיא קרובה קצת אל הדלת ואפילו אין שם אלא רוח מצויה אבל אם היה פתוח כנגדה מותר לסגרו ואין בו משום מכבה:

ג. שכח נר על הטבלא מנער את הטבלא והוא נופל אפילו אם הוא דולק רק שלא יכוין לכבותו. הגה: וטוב לעשותו על ידי אינו יהודי במקום שאינו צריך כל כך (כל בו), ובלבד שיהא נר של שעוה וכיוצא בו או שלא יהא בו שמן אבל אם יש בו שמן אי אפשר שלא יקרבונו אל הפתילה ונמצא מבעיר. ואם הניחו עליה מדעת אסור לנערה שהרי הטבלא היא בסיס (פירוש דבר הנושא דבר אחר תרגום ואת כנו וית בסיסה) לדבר האסור. הגה: ומכל מקום מותר ליגע בטבלא הואיל ואינו מטלטל הנר והוא הדין שמותר ליגע במנורה שבבית הכנסת והנרות דולקות עליו ובלבד שלא יענע (מרדכי פרק כ"ב):

ד. מותר להניח נר של שבת מבעוד יום על גבי אילן וידלק שם בשבת דליכא למיחש דלכשיכבה לשקליה מיניה ונמצא משתמש במחובר אבל אין מניחין נר של יום טוב על גבי אילן דשקיל ומנח ליה ונמצא משתמש באילן:

ה. מותר לכפות קערה על גבי הנר בשבת כדי שלא יאחזו האור בקורה:

סימן רעח - שיכול לכבות הנר בשביל החולה, ובו סעיף אחד

א. מותר לכבות הנר בשביל שיישן החולה שיש בו סכנה:

סימן רעט - דיני טלטול הנר בשבת,

ובו ז' סעיפים

א. נר שהדליקו בו באותה שבת אף על פי שכבה אסור לטלטלו וכן מותר השמן שכבר שהדליקו בו באותה שבת אסור לטלטלו ולהסתפק ממנו באותה שבת:

ב. נר זה שאמרנו שאסור לטלטלו אפילו לצורך

תורה שמוסיפין הרבה גם בכל יום טוב אין המפטירין ממזנין הקרואים כדלקמן:

ב. מותר לקרות עולים הרבה אף על פי שקרא זה מה שקרא זה וחזור ומברך אין בכך כלום. הגה: ויש אוסרים (מרדכי סוף מגילה) וכן נהגו במדינות אלו חוץ מבשמחת תורה שנהגו להרבות בקרואים ונהגו כסברא הראשונה:

ג. הכל עולים למנין שבעה אפילו אשה וקטן שיודע למי מברכין אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד הצבור. הגה: ואלו דוקא מצטרפים למנין הקרואים אבל לא שיהיו כולם נשים או קטנים (ר"ן וריב"ש). ודין עבד כנעני כדן אשה אבל אם אמו מישראל מותר לעלות (גהות מיימוני פרק י"ב מהלכות תפלה). ואסור לקרות בראש מגולה ואין איסור לקרות עם הארץ נכבד עשיר וגדול הדור לפני תלמיד חכם כי אין זה בזיון לתלמיד חכם רק כבוד לתורה שמתכבדת באנשים גדולים (אור זרוע). ומזמר מותר לעלות לספר תורה (מהר"א מפראג). ועיין לעיל סימן קל"ז מסדר הקרואים:

לשחות אלא במקומות שאמרו חכמים. הגה: ונוהגים שבשבת מאחרין יותר לבוא לבית הכנסת מבחול משום דבתמיד של ימות החול נאמר בבוקר ואצל שבת נאמר וביום השבת דמשמע איחור (מרדכי פרק כ"ב) ונוהגין להרבות בזמירות של שבת כל מקום לפי מנהגו ובכל דבר אם לא אמרו אין מחזירין אותו מלבד אם לא אמר לאל אשר שבת וכו' מחזירין אותו ויש להאריך ולהנעים בזמירות ואין למחות במאריך בהם אף על פי שהמוחה מכוין משום ביטול תורה (אור זרוע) ומכל מקום בשבת ויום טוב לא יאריך יותר מדאי כדי שיאכלו קודם שעה ששית כדלקמן סימן רפ"ח:

סימן רפב - קריאת התורה והמפטיר בשבת, ובו ז' סעיפים

א. מוציאין ספר תורה וקורין בו שבעה ואם רצה להוסיף מוסיף. הגה: והוא הדין ביום טוב מותר להוסיף על מנין הקרואים (רמב"ם פרק י"ב מהלכות תפלה ותשובת מהר"ם ובית יוסף) ויש אומרים דביום טוב אין להוסיף (ר"ן פרק הקורא) וכן נהגו במדינות אלו מלבד בשמחת

<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ז</p> <p>כח הזהר</p> <p>חלק א' 1-34 עלוני אור הזהר</p> <p>מחוש אלול תשע' עד תשנ"א</p> <p>360 עמודים</p> <p>10</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ט</p> <p>תיקוני הזהר</p> <p>דף היומי חלק ב' ל-354 ימות השנה</p> <p>עם התיקונים החדש</p> <p>416 עמודים</p> <p>9</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ח</p> <p>תיקוני הזהר</p> <p>דף היומי חלק א' ל-354 השנה</p> <p>עם התיקונים החדש</p> <p>416 עמודים</p> <p>8</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ז</p> <p>תיקוני הזהר</p> <p>עמוד היומי</p> <p>ל-354 ימות השנה</p> <p>עם התיקונים</p> <p>544 עמודים</p> <p>7</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ו</p> <p>תורת הרשב"י</p> <p>המלמדים והזהר</p> <p>המקור והזהר</p> <p>הערב רב והזהר</p> <p>אמרת הזהר</p> <p>הכלמה שע</p> <p>התיקונים נשים</p> <p>אור הזהר קומיקס</p> <p>416 עמודים</p> <p>6</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ה</p> <p>אדרא רבא ויומא</p> <p>נספחו עלוני עלילת ובקשות נאגלת הרשב"י שיחה וזמרה החלת הזהר הרשב"י</p> <p>עלוני אור הזהר 27-28 החיי התחילת דוד רשימת 280 בראשית ספר הזהר</p> <p>544 עמודים</p> <p>5</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ד</p> <p>זהרי הזהר</p> <p>ח' ספרים כל רגע חיים של זהר נשמת הרשב"י</p> <p>השפעת מבטות הרשב"י</p> <p>רמי הרשב"י</p> <p>הזהר הזהר</p> <p>הקיקת כח הזהר</p> <p>ליקוני וזהר תיקוני דוד סדר שיחה וזמרה בי יחיא</p> <p>416 עמודים</p> <p>4</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ג</p> <p>אורות הזהר</p> <p>י"ב ספרים תשובת הרשב"י</p> <p>נפלות הזהר נאגלת הרשב"י הרשב"י</p> <p>השפעת הזהר אור הרשב"י</p> <p>זמרת דרשב"י</p> <p>הזהר הזהר</p> <p>הקיקת כח הזהר</p> <p>שער התקנים שיחה וזמרה אל הקיפול</p> <p>416 עמודים</p> <p>3</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך ב</p> <p>מאורות הזהר</p> <p>ט"ו ספרים מאורות הזהר תגלות הזהר אמרת הזהר</p> <p>על לעשות ליל המשיח והזהר התיקונים והזהר השפעת הזהר קבלתי ונשנית קדש</p> <p>הזהר הזהר</p> <p>הקיקת כח הזהר</p> <p>תיקוני דוד ישועת הזהר אל הקיפול</p> <p>416 עמודים</p> <p>2</p> <p>העולם המפוער</p>	<p>קובץ אוצרות הזהר</p> <p>ברך א</p> <p>אור הזהר</p> <p>המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>גדולי ישראל קדש והזהר</p> <p>ערכה של שעה</p> <p>768 עמודים</p> <p>1</p> <p>העולם המפוער</p>
--	---	--	--	--	--	--	--	--	---

בקרב יופיע בע"ה - לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

בקרב יופיע בע"ה - לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

שַׁבַּת בּוֹ הַשֹּׁבֵב

לקוט מספֿר שְׁכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי קִבְלָה ש"ס
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב

יראת העונש היא השער שבה יכנס לעבודת ה'

ונראה בכל זה, שבהתחלת לימוד התורה ועשיית המצות, צריך האדם להקדים טרם בואו להתחיל לעבוד השם יתברך לשום מול פניו יראת העונש שם יעבור חס ושלום על איזה עבירה יענש ביסורים גדולים ונוראים, וכמו כן צריך האדם להרגיל את עצמו תמיד שיראת עונש יהי' תמיד לנגד עיניו, והיא השער הראשון שעל ידי זה יכנס לעבודת ה', ובלא זה אי אפשר כמו שאי אפשר לבנות בית בלתי יסוד, והירא יראת העונש זוכה לאהבה, שעושה רצונו יתברך שמו מאהבה, ומשם זוכה אל יראת הרוממות בגין דהוא רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין, ובזוה"ק"י איתא לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים ויתפלל, שיכנס לשני הפתחים אלו ליראת העונש ואהבה, ועל ידי זה יוכל להתפלל ביראת הרוממות.

הערות

פז. ובספר אמרי ש"י כתב שהיהודי הקדוש מפרשיסחא זצ"ל היה מחותנו של הרב הקדוש רבי דוד מלעלוב זצ"ל, וקודם לכן היה תלמידו, והרב הקדוש רבי דוד מלעלוב הביא אותו אל החוזה הקדוש מלובלין זצ"ל. בעיקר נסע היהודי לרבי דוד, כדי ללמוד ממנו מידת אהבת ישראל. לתכלית זו סבב עם רבי דוד בכפרים ובעיירות, כדי להסתכל במעשיו, וללמוד מדבריו ומידותיו.

פעם אחת באו בדרך נסיעתם לכפר אחד. רבי דוד, שהיה הוגה תמיד באהבת ישראל, סר מיד לביתו של היהודי שדר בכפר, כדי לדרוש בשלומו של אדם מישראל. היהודי שהיה עיף ויגע מטורח הדרך, ישב בחוץ לנוח קצת. שהה רבי דוד הרבה זמן אצל היהודי הכפרי, וכשחזר, שאלהו היהודי, למה שהה שם כל כך. השיבו רבי דוד:

- מצאתי בבית היהודי אב ובנו. האב עושה איזה מלאכה, והבן מוכיח את אביו על שמתעצל במלאכתו, מוכיח ואומר לו: אבא! לולא יראתי את האלקים הייתי הורג אותך על עצלותך! וכשראיתי את יראת האלקים של אותו יהודי, נשארתי שם, ולא יכולתי להיפרד מהר מירא שמים כזה.

פז. עיין זהר ויקרא (דף ח' ע"ב): לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים וכו' ויצלי צלותי, כאן רמז למה שאמר דוד (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם, שירותא דדרגין חסד ופחד ואינון פתחין דעלמא.

ובזה אתי שפיר שרבה קאי על יראת העונש, לכן אמר האדם שיש בו תורה ואין בו יראת שמים דומה לגזבר שמסרו לו המפתחות הפנימיות ומפתחות החיצונות לא מסרו לו, שלגבי יראת העונש התורה היא פנימיות, ומכל מקום אם כבר יש בידו יראת העונש ולומד תורה ואין כוונתו שעל ידי תורה יבוא ליראה הפנימיות, זו גם כן דרך לא טוב, ועל זה מכריז ר' ינאי חבל על דלית לי' דרתא, היינו יראה הפנימית, ותרעא לדרתא עביד, שלגבי יראה הפנימית התורה היא השער ליכנס בהי'. לכן כתיב ראשית חכמה יראת ה', שצריך שתקדים יראת העונש לכל דבר. והא דאמרינן אין בור ירא חטא, היינו יראת הרוממות.

על ידי יראת העונש יזכה לעבוד את ה' מאהבה

וזהו פירוש הפסוק ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו, פירוש, כשתתחיל ללכת בכל דרכיו תקדים היראה תחלה, היינו יראת העונש, ולאהבה אותו, פירוש, ועל ידי זה תזכה לעבוד את ה' בכל לבבך ובכל נפשך מאהבה, וממילא תבוא על ידם ליראת הרוממות. ומקשה הגמרא אטו יראה מילתא זותרתא היא, אפילו יראת העונש אינו מילתא זותרתא היא, ותריץ, אין לגבי משה מילתא זותרתא היא, פירוש לגבי משה שהשיג יראת הרוממות הי' יודע שיראת העונש היא מילתא זותרתא אפילו לשאר בני אדם, אך מי שעדיין לא נכנס בה דומה עליו ככלי גדול, אבל באמת הוא נקל להשיג אותה לכל מי שיחזור אחרי' ודו"ק, עד כאן לשונו.

הערות

יז. עיין ספר תניא קדישא ספכ"ג, וזה לשונו: ועל יראה גדולה זו אמרו אם אין חכמה אין יראה והתורה נקראת אצלה תרעא לדרתא כמו שאמר במקום אחר, עד כאן לשונו.

"הראנו בבנינו שמחנו בתקונו"

הקול הזוהר
שיטורים בזוהר היחי
0722-990044

מפעל
הזוהר
העולמי

כל לא תשכח מפי זיניו
קול
הרשב"י
0722-990055

נחל לכיש 24/8, בית שמש
054-843-6784

מזמור לחנוכה

קדם מעלצת ידידעו הנכבד והמפואר פטרוו הספר

"זֶהָר הַשִּׁבֹּת"

מוה"ר יעקב שלום שליט"א

בזכותו יזכו אלפים ורבבות ללמוד בספר זוהר השבת ויעשו נחת רוח קדם מארי שמיא וארעה, ועל ידו נזכה להשפעות טובות מלעילה לתתא, על ידי שבני ישראל יעסקו בזוהר ביום השבת ששניה אחת היא כמו 28,000 שנה תורה. [ועוד, ועוד, עיין בספר "אור הזוהר - ערכה של שעה"]. זכות רבי שמעון בר יוחאי ע"ה ודאי תגן עליו שיזכה להשפעות טובות, חיי אריכי, בני בריכי, ומזוני רויחי, וסיעתא דשמיא, פרנסה וכלכלה חיים ועושר וכבוד וכל טוב סלה.

ובזכות זה יעזור השי"ת שיזכה הוא וכל משפחתו:

ר' יעקב שלום בן רות, זוגתו לאה קילא בת חנה אהובה,
ובניהם: ב' שרה שירה, ב' ברוך מרדכי, ב' נתנאל חיים, ב' חיה זיסל,
ב' רחל מרים, ב' יהודה זאב שיחיו עמו"ש,

לשמור השבת כהלכתה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה,

אמן כן יהי רצון.

המוציאים לאור

זהר על מעלת ושמירת השבת

ימים טובים

מספר "השבת והזוהר"
מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

תשעת העולים

וסוד הדבֵר - הדרגות העליונות הללו הן נקראות פֶרֶשָה אחת, ואחר כך יוצאות מהן תשע דרגות שנאחזות כאחד, ומשום כך תשעה אנשים; שלשה במנחה בשבת, ושלשה ביום שני, ושלשה ביום חמישי. הרי תשעה.

ובספר של רב יבא סבא, במנחה בשבת הרי התעוררות של שמאל, והנקדה התחתונה באותו צד השמאל מקבלת סוד התורה. אז באותה שעה נוסעת מצד שמאל, ומשלה אנו קוראים.

שהרי היא עומדת בסוד של תשע (ספירות), וקוראים תשעה, והם ששה של חל ושלשה בשעה שהשמאל מתעורר בשבת, ולהכליל הכל כאחד. והיא מתעטרת בהם בשלשה צדדים, כמו שלשת הצדדים העליונים שהם כלל של פרשת השבת. אשרי חלקו של מי שזוכה לכבוד השבת. אשריו בשני העולמות, בעולם הזה ובעולם הבא.

תשעת העולים

ורזא דמלה, אלון דרגין עלאין, אינון אקרון פרשתא תדא, ולבתר נפקון מנייהו תשע דרגין, דאתאחדן בחדא, ובגין כך תשעה גוברין, תלת בשבתא במנחה, ותלת ביומא תניינא, ותלת ביומא חמשאה, הא תשעה.

ובספרא דרב יבא סבא, במנחה בשבתא, הא אתער רזא דשמאלא, ונקודה תתאה, ביהוה סטרא דשמאלא, מקבלא רזא דאורייתא, בדין ביהוה שעתא, נטלא מסטרא דשמאלא, ומדיליה קרינו.

דהא איהו קנימא ברזא דתשע, (נ"א ספירא) וקרינו תשע, ואינון שית דחול, ותלת בשעתא דאתער שמאלא בשבתא, ולא תבללא כלא בחדא. ואיהו מתעטרא בהו, בתלת סטרין, בגוונא דתלת סטרין עלאין, דאינון כללא דפרשתא דשבתא. זכאה חולקיה מאן דזכי ליקרא דשבתא, זכאה איהו בתרין עלמין, בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

כְּתוּר יְתַנּוּ

(חלק ג' רמ"ב, א' ר"מ)

וּתְנַאֲיִן וְאַמּוֹרָאִין, כָּל מוֹסְפִין
דְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים,
כָּל מוֹסְף דְּאַמְרִינָן בֵּיהּ כְּתוּר, מִהֶכָּא
אַשְׁתַּמוּדְעִין. וְכָל צְלוֹתֵין דְּיִשְׂרָאֵל,
רִיחָא דְלֵהוֹן, פְּרִיחָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ג')
דְּמִזְר וּלְבוֹנָה וְכָל אַבְקַת רוּכְל, בְּשַׁאֲר
יּוֹמִין. אַבְל בְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים,
חָשִׁיב עָלֵיהּ מִכָּל מִינֵי בְּשָׂמִים.

כְּתוּר יְתַנּוּ

וּתְנַאֲיִים וְאַמּוֹרָאִים, כָּל מוֹסְפִים שֶׁל
שַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, כָּל מוֹסְף
שְׂאוּמְרִים בּוֹ כְּתוּר - מִכָּאן נִוְדָעִים.
וְכָל תְּפִלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רִיחֵן כְּרִיחַ
שֶׁל (שִׁיר הַשִּׁירִים ג') מִזְר וּלְבוֹנָה וְכָל
אַבְקַת רוּכְל, בְּשַׁאֲר יָמִים. אַבְל
בְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים חָשׁוּב עָלָיו
מִיָּנֵי בְּשָׂמִים.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

(תְּקוּנַי זֶהר ל"ד, א')

וְכַד בַּר נֶשׁ מְצִלִי, צְרִיךְ בְּקִדְמִיתָא
לְנַחְתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְּאִיהוּ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְלִיה
אַמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁבְּתוֹת
וְיּוֹמִין טָבִין, בְּגִין דְּיוֹמִין דְּחוּל תְּרַעָא
דְּהִיבְלָא פְּנִימָאָה אִיהִי סְתִימָא, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מו' א) כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי אֱלֹהִים שְׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית
הַפְּנֵה קָדִים וְהָיָה סְגוּר שְׁשַׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, וְאַמַּאי בְּגִין דְּמַטְטְרוֹן שְׁלִיט
עָלֵיהּ, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת דְּוִיתִי בְּעֵלְהּ
יִפְתַּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּבְגִין
דָּא, פַּד נַחֲתִית בַּר נֶשׁ יְהו"ה בְּקִרְיַת
שְׁמַע, צְרִיךְ לְנַחְתָּא לִיה בְּאֲדֹנָי,
דְּאִיהוּ בְּפּוֹמִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲדֹנָי שְׁפַתֵי
תַּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

וּכְשֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל, צְרִיךְ בְּהַתְחֵלָּה
לְהוֹרִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
יְהו"ה, בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְאֵין אוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבְּתוֹת וְיָמִים
טוֹבִים, מִשּׁוּם שְׁבִימִים שֶׁל חַל, שְׁעַר
הַהִיכָל הַפְּנִימִי הוּא סְתוּם. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים שְׁעַר
הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יְהִי
סְגוּר שְׁשַׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְלָמָּה?
מִשּׁוּם שְׁמַטְטְרוֹן שׁוֹלֵט עָלֵיהֶם,
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׂיבֵא בְּעֵלְהּ יִפְתַּח, וְכֵן
בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּמִשּׁוּם זֶה,
כְּשֶׁמוֹרִיד אָדָם יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע,
צְרִיךְ לְהוֹרִיד אוֹתוֹ בְּאֲדֹנָי, שֶׁהוּא
כְּפִיו, וּמִשּׁוּם זֶה אֲדֹנָי שְׁפַתֵי תַּפְתַּח
וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

כְּשֵׁרוֹת תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת
"וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ"

(שמות יג, טז)

סימן ד

כמה רבבות מאחב"י היו מניחים כל יום תפילין פסולים, שהבתים לא היו מרובעות

בספר מחקר סת"ם דף נה (הלק א') מובא וזה לשונו:

בשנת תשל"ה יצא מודעה בנדון הבתים הפסולים ב"מזריח לכשרות", בארצות הברית, (ירחון ההתאחדות הקהלות²), על מה שנתוודע שבארצנו הקדושה המכשולות הגדולות בענין הבתים של התפילין, שבעל הבית שעוסק בענין עשיית הבתים, הוציא מכשול גדול מתחת ידו, שרוב הבתים שעשה נמרחו עם טיח, ותהום כל העיר, וכולם רצו לרבנים לשאול שאלות על התפילין שלהם, והרבנים הגדולים פסקו שהתפילין פסולים.

ואלו שמותיהם:

הגאון בעל מנחת יצחק זצ"ל, גאב"ד פאפא זצ"ל, גאב"ד צעלים זצ"ל, גאב"ד קאפיש זצ"ל, גאב"ד שארמאש זצ"ל, יבלח"ט הגאון בעל שבט הלוי שליט"א, הגאון בעל משנה הלכות שליט"א, ועוד. גם כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל כתב תשובה באריכות לאיסור על הבתים האלו. וב"ה ישראל קדושים הם, שמאז שנתפרסם הענין לא האמינו כבר לאף אחד, ולקחו רק בתים לבנים, שרואים בחוש שלא טחו אותם בטיח. ומאז נתרבו בעזרת השם יתברך עוד כמה אברכים יראים ושלימים שעושים בתים על צד היותר טוב, וכעת יכולים לקנות אצל אברכים אלו, אבל צריכים לברר מי המה הנאמנים.

ג. שנה ב', קונטרס י' (כרך ב'), אלול-תשרי תשל"ה-ל"ו.
 ד. עיין להלן במודעה אות ג'.

❁ סימן ה ❁

נוסח המודעה שנרפסה ב"מדריך לכשרות"

זה לשון המודעה שנתפרמה בשנת תשל"ה ב"מדריך לכשרות": היות שבזמן האחרון נפרץ גם בין אנ"ש המדקדקים במצוות, שקונים תפילין ומזוזות מן הבא בידם, ומחמת חסרון ידיעה נכשלים לפעמים במצוות עשה דאורייתא, כמה שנעבדו על ידי אנשים ירא שמים שנעשו בתחילה באופן שיש חשש בכשרותם. על כן ראינו לנכון להודיע לאנ"ש המדקדקים במצוות שיהי' בלי שום פקפוק, ובפרט במצות עשה דאורייתא שנוהגת בכל יום ויום^ה, שיזהרו על כל פנים בכל הדברים שאזכור להלן. והגם שאי אפשר להעמיד הדת על תילה, מכל מקום במה דאפשר צריכים להזהר:

(א) שלא לקנות תפילין ומזוזות רק מסופר מובהק שהוא ירא שמים, וכן לא יקנה בתים רק מאומן מומחה שהוא ירא שמים ועושה הכל על פי הוראת מורה צדק. ודלא כההמון שדי להם שיהי' "היימישער און חסידישער איד", אבל באמת צריך שיהי' נעשה הכל על פי הוראת מורה צדק.

(ב) שלא לדקדק במחירם, רק ישלם כפי אשר יושת עליו, כדי שיהיו כשרים ומהודרים אפי' למהדרין מן המהדרין.

(ג) כשקונה בתים, יזהר לראותן כשהם עדיין לבנים, כדי שלא יהי' טיח או דבק במקום שמעכב לריבועי ולשלימות הבתים, וכדי שיהי' נראה החריץ

ה. ועיין מנחת חינוך סימן תכ"ג בסופו שכתב, וזה לשונו: וכן נראה אפשר, דגבי מזוזה, דבכל רגע עובר בעשה, הוא חמור יותר, כסברת הר"ן ביומא גבי פקוח נפש דלאו חמור מסקילה, והבאנו כמה פעמים בחלק זה. וגם לענין תשובה אפשר דחמור מטעם הזה, ואין להאריך ע"ז, עכ"ל.

ו. עיין משנה ברורה (הלכות תפילין סימן ל"ב סעיף ל"ט) שכתב אודות גודל החומרא שיהיו מרובעין כדין. וזה לשונו השו"ע שם: וצריך לרבע מקום מושבן וגם הבתים, עכ"ל. וכתב על זה במשנה ברורה שם (ס"ק קע"ז), וזה לשונו: מושבן – והוא התיתורא, דהיינו שיחתוך המעברתא מב' צדדיו כדי שיהא ניכר ריבוע התיתורא, וכדלקמן בסי' מ"ד. וצריך להשגיח מאוד על זה כי כל זה מעכב אפילו בדיעבד. וגם יש להשגיח בענין התפירה, כי מחמת שהסופרים עושיו נקבים גדולים קצת, נמשר החוט לצדדיו ועי"ז היו התפירות

בין בית לבית במקומם ממש. ודלא כמו שעושין הרבה, שאחר שמשחירין את הבתים עושים חריץ שלא במקומו כדי שיהי' נאה ומהודר יותר.

(ד) שכל הדברים שצריכים להעשות, יהיו נעשים רק על ידי עבודת יד, בלא שום מאשין י'.

(ה) השי"ן של הבתים יהי' נעשה בידים, על ידי צבת, ולא על ידי דפוס, כדי לצאת דעת המחמירין שסוברין שזהו נקרא חק תוכות.

וזה לשונו הקול סופרים (באגרת שכ' לאחיו באות ט'): וכאשר תסדר תפילין, תמדוד מקודם ריבוע הבתים, כי אין לסמוך על הזקת אומן, כי עינינו רואות עד היכן מגיע הזקתן, כי בתחילה היו עושין הסופרים גם הבתים, מה שאין כן עתה. גם ישלחו לך הבתים לבנים, למען תוכל לראות מה נעשה בהן, אם אין בהם נקבים, וכל שכן שלא יהי' מוטחים בטיחה עבה שיש בה ממש, עכ"ל. וכ"ז נכתב בדור הקדום, וכל שכן עכשיו שבודאי צריכים להזהר על כל פנים בכל הנ"ל.

❁ סימן ו ❁

המזוזות שיש לנו - האם הם באמת בשרים?

אנו מלמדים את בנינו לנשק את המזוזה בכל ערב קודם השינה, ואומרים להם שהמזוזה היא שמירה על הבית, כמרומוז בשם שד"י שעל גבי המזוזה, שהוא ראשי תיבות ש'ומר ד'לתות י'שראל (או ש'ומר ד'ירת י'שראל). אמנם לזה נחוץ מאוד לדעת אם המזוזה היא באמת כשרה. וכמו שכתב בדרכי משה (יו"ד סימן רפ"ו אות ד', מהמרדכי בשם מהר"ם), וזה לשונו: מובטח אני, שכל בית מתוקן במזוזה כהלכתה, אין שום מזיק יכול לשלוט בו, עכ"ל.

שוות בריבוע, זה נכנס וזה יוצא. והתיתורא צריכה להיות מרובע בין מלמעלה ובין מלמטה. ועכשיו בעוונותינו הרבים הרבה שאין משגיחין על תפיליהן שיהיו מרובעין כדין, אפילו המדקדקין במצוות יש שאין משגיחין כי אם על ראש הבתים שיהיו מרובעין ואין משגיחין על התיתורא ועל התפירות שהוא גם כן מעיקר הדין, והוא דבר הנקל לתקן, עכ"ל. לכתחילה. ז.

ובסידור האריז"ל (מצות מזוזה) כתב, וזה לשונו: **צריך לבדוק המזוזה שתהי כשירה תמיד, שאז הבית ניצל משדים ומרוחות רעות, עכ"ל.** וכעין זה כתב גם כן בספר הגן ודרך משה שנעתק לעיל ("ח"א אות כ"ה), בענין "סוד מזוז"ת אותיות ז"ז מו"ת", "שזו והולך מהחדר שיש בו מזוזה כשרה", עכ"ל. ועיי"ש סיפור נפלא.

אבל בעוונותינו הרבים 70% אחוז מהמזוזות בזמנינו הם פסולים. והבנים צריכים לעורר את הוריהם מענין גדול זה. כי הרבה פעמים אין יודעים ואין מרגישים בזה, שרוב המזוזות הקטנות שמוכרים כהיום בחנויות הספרים וכדומה פסולים המה.

❦ סימן ז ❦

מעשה נורא מספר הגן ודרך משה

זה לשון ספר הגן ודרך משה (ליום אחד עשר - דף י"ח סע"א ואילך): ואין אני יכול להתאפק מלהודיע לכם המעשה במדינת פיהם, שהכה הרעמים וברק בתוך בית יהודי אחד בארץ אצל מזוזות הבית בלי שום היזק, וכאשר באתי לעיר ההוא לבדוק המזוזות כמנהגי, סיפר לי היהודי הנ"ל את המאורע. אמרתי לו: שמא המזוזה היא פסולה, אמר לי: זה ימים מועטים שקניתי את המזוזה. אמרתי לו אף על פי כן. ובדקתי אותה ומצאתי חסר הפסוק למען ירבו וכו'. על כן יזהר כל אחד לבדוק מזוזותיו אף אם הם חדשים מקרוב באו, עכ"ל.

❦ סימן ח ❦

מעשה נורא מאוירון שנפל עם 179 בני אדם ורק 5 יהודים ניצלו

מעשה נורא במדינת ארגענטינא: מטוס שהיו עליו 179 בני אדם, התרסק בהיותו בגובה עשרת אלפים רגל. בין נוסעי המטוס הזה היו גם ששה אנשים מאחינו בני ישראל (רב אחד, משגיח אחד ועוד ארבע יהודים). והנה חמשה מבין ששה היהודים הללו נשארו בחיים. אחד מהם נמצא על האילן, בלי שום היזק בעז"ה, א' מהם הי' גם כן על האילן, אבל רגלו האחת נשברה ל"ע, ושלשה מהם היו על הר גבוה עם פצעים קלים, והששי נהרג אז לא עלינו.

ח. כתיבת יד הרה"ק ר' אברהם שמשון ז"ל, בן רבינו בעל תולדות יעקב יוסף ז"ל. דפוס-צילום, בני-ברק תשנ"ה. המשך בעמוד כו

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

קסג. בעת שְׁאָדָם רָגִיל לַשַּׁבָּת בְּעֵין שָׁם, כִּךָּ לְאַחַר מוֹתוֹ מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִן הַגִּיהֶנֶם, גַּם אִם הוֹסִיף בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת מְאַחֲרִין אוֹתוֹ שָׁם לְהַכְנִיסוֹ (סודי רזא).

קסד. כְּצִבְע הַלְבוּשִׁים שְׁאָדָם לּוֹבֵשׁ בַּשַּׁבָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךָּ מִמָּשׁ הַלְבוּשׁ אַחֲרֵי פְטִירְתוֹ בִּימֵי שַׁבָּת וּמוֹעֵד (ילקוט ראובני בראשית, ס"ח תתשכ"ט).

קסה. שַׁבָּת קֹדֶשׁ הִיא הָאוֹת הַגְּדוֹל וְכוּ' לְמַעַן יֵדְעוּ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ד' כָּל מַה שֶּׁבְּרָא בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּלְפִי שֶׁהוּא עֶקֶר גְּדוֹל בְּאֱמוּנָה לְהֵאֱמִין שֶׁהַקִּב"ה בְּרָא הָעוֹלָם, וְאַנְחֵנוּ עֲבָדָיו וְחַיְבִין לְעַבְדוֹ בְּגוֹפְנוֹ וּנְשַׁמְתָּנוּ כִּי הוּא הַמַּחֲי לְכָל, וּמְשַׁגִּיחַ עַל כָּל וְנוֹתֵן לָחֶם לְכָל, וּבְכִידוֹ לְהַמִּית וּלְהַחֲיֹת כִּי הוּא הַבּוֹרֵא הַיּוֹצֵר וְהַעוֹשֶׂה, וְלִכֵּן בָּאָה הָאֲזִהְרָה הַזֹּאת עַל שַׁבָּת י"ב פְּעָמִים (זכרו תורת משה סימן א).

קסו. כִּינּוּן שְׁמָאֵד גְּדוֹלָה קֹדְשַׁת הַשַּׁבָּת לְכֵן רָצָה הַקִּב"ה לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ שְׁנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְנִשְׁמָה יְתֵרָה וְקֹדְשָׁה יְתֵרָה בַּשַּׁבָּת, וְלִכֵּן צִוָּה אוֹתָנוּ לַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה וּלְכַבְּדוֹ וּלְעַנְּגוֹ, עַד שְׁאֲמָרוּ שְׁקוּלָה שַׁבָּת נֶגֶד כָּל הַתּוֹרָה, וְכָל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהַלְכָתוֹ מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, וְלִכֵּן מְחַיְבִין אֲנַחְנוּ לְכַבֵּד יוֹם הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה (שם אות א).

קסז. יְכוֹל הָאָדָם לְהַתְּבוֹנֵן וּלְנַסּוֹת כִּי כַּאֲשֶׁר יִכְנוּן הָאָדָם אֶת דַּעְתוֹ וְתַהֲיָה יְרֵאת ד' בְּלָבוּ בְּאֵמַת וְיִהְיוּ מַעֲשָׂיו רְצוּיִים אִזּוּ בּוֹדָאֵי לְאַחַר שֶׁטָּבַל בְּעֶרֶב שַׁבָּת בְּכּוֹנֵנָה רְצוּי לְקַבֵּל קֹדְשַׁת שַׁבָּת יְבִין בְּדַעְתוֹ שְׁנִתּוֹסֵף לוֹ נִשְׁמָה יְתֵרָה כִּי יִרְגִישׁ בְּנַפְשׁוֹ יְרֵאת הַרוּמָמוֹת שֶׁבָּאָה לוֹ עַד שֶׁתְּבַעַר בּוֹ אֶהְבֵּת וַיְרֵאת ד', וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה מִפְּמָה אֲנָשִׁים כְּמָה פְּעָמִים בְּלֹא שׁוּם סִפְקָ, אֲבָל כְּשֵׁאִין נִשְׁמָתוֹ טְהוּרָה אִזּוּ לֹא יִרְגִישׁ בְּקֹדְשַׁת שַׁבָּת (שם אות ב).

קסה. מִי שֶׁשׁוּמֵר שַׁבָּת כְּהַלְכָתָהּ וּמוֹסִיף מַחֲל אֶל הַקֹּדֶשׁ גּוֹרֵם שְׁמִטָּהּ הַטָּמָא (קרבן שבת פ"ב באמצע).

קסט. בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת נִכְנָס אֵלָיו לְגַן וַיּוֹשֵׁב תַּחַת עֵץ הַחַיִּים וְכוֹתֵב זְכוּתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַשׁוֹמְרִים שַׁבָּת (אליהו רבה סימן רצ"ה אות ט).

זֶה
שֶׁל
הַשַּׁבָּת

קע. ב' מיני תוספות קדשת שבת נתוסף ביום השבת האחד היא על ידי כוונת התפלה, והב' היא על ידי כוונת הסעדות, וכנגד תוספות קדשת שבת מבחי התפלות אנו אומרים במוצאי שבת ויהי נעם ועל ידי זה ממשיכין נעם העליון בכל תפלות השבוע, וכנגד תוספות קדשת שבת מבחי הסעדות אנו עושים סעדה ד' במוצאי שבת להמשיך אור קדשת סעדת שבת לכל סעדות ימי החל (שעה"כ דף ס"ג למהרח"ו ז"ל).

קעא. בסעדת ליל שבת ותפלתו מתברכין יום א' וב', בתפלת וסעדת שחרית יום ג' וד', בתפלת וסעדת מנחה יום ה' ו' (ילקוט ראובני בשלח בשם האריז"ל).

קעב. מי שהוא שבע ונפשו קצה באכילה ושתיה מכל מקום ידחק את עצמו, ובזה ינצל שלא יצטרך לאכל מאכלים ומשקים מי המרים לרפואה (אורחות יושר פ"י, יפל"ל סימן ש' אות א').

קעג. סגלה לנשים שלא יתקשו בלדתן שיאכלו בכל מוצאי שבת קדש איזה דבר לשם מצות סעדת מלואה מלכה ועל ידי זה ילדו בנקל בעזרת ה' יתברך (דברי יצחק אות ס"א בשם הר"ר אלימלך זצ"ל).

קעד. נפש יתרה אין הולכת לגמרי עד אחר סעדת מוצאי שבת ולכן אין ראוי להתעסק במלאכה שאינה אכל נפש או בתורה עד אחר סעדה דמוצאי שבת (האריז"ל בפע"ח שער ח"י פכ"ד, שערי תשובה ש"ו).

קעה. במוצאי שבת עולה הנשמה יתרה למעלה ושואל לה הקב"ה מה מאכל שמו לפניך, ומה חדושי תורה שמעת ומוקים לה במתנתא דרקיע (זוהר הקדוש, ש"ק פרשת אמור, כף החיים למהרח"פ סימן ל"א אות כ"ו).

קעו. חמין במוצאי שבת מלוגמא (שבת קי"ט:).

קעז. ופי רפואה נגד עצבות (דברי יצחק אות צ' בשם הק מוהר"ר זוסיא זצ"ל).

קעה. השומר שבת נקרא אדם (ערכי הכנויים, ועיין אמרי יצחק עה"ת פרשת ויקהל).

קעט. שבת קדש נקרא ברית וכן דרש במכילתא בזה "ושמרתם את בריתי" זו ברית שבת, וכן במקבילים הראשונים פי השבת כנגד שמירת היסוד (באר שלמה ערך ב אות כ"ג, ועיין להגרחד"א פרשת יתרו).

קפ. בעת שהאדם רגיל לשבת בעין שם, כך לאחר מותו מוציאים אותו מן הגיהנם, גם אם מוסיף במוצאי שבת מאחרין אותו שלא להכניסו (שכחת לקט בשם סודי רזא).

ספורי הזהר

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

מקור ע"ב

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך. בינתיים ראו איש אחד שהיה בא מעטף בעטוף של מצוה וכלי זין קשורים תחתיו. אמר רבי חייא, האיך הנה, אחד מן השנים יש בו - או שהוא צדיק שלם, או שהוא בשביל לרמות את בני העולם.

אמר לו רבי יוסי, הרי החסידים העליונים אמרו, הוי דן כל אדם לכף זכות. הנה שנינו, אדם שיוצא לדרך, יתפנו לשלשה דברים - לדורון, לקרב, ולתפלה. מנין לנו? מיעקב. שהרי הוא התפנו לשלשת אלו, וזרז עצמו לדורון, לקרב ולתפלה. והאיך הנה הוא הולך בדרך, הנה יש בו עטוף של מצוה לתפלה, והנה בו כלי זין לקרב. כיון שיש בו שני אלה, השלישי אין לרדף אחריה.

כשקרב אליהם, נתנו לו שלום ולא השיב להם. אמר רבי חייא, הנה אחד מאותם השנים שראויים להיות בו - אין בו, שהרי לא תגן עצמו לדורון, ובדורון כלול השלום. אמר רבי יוסי, אולי היה משתדל בתפלתו, או שמרחיש תלמודו כדי שלא ישכח אותו.

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחה, אדהכי חמו חד בר נש דהוה אתי, מתעטף בעטופא דמצוה וכלי זיינין קטורין תחותיו. אמר רבי חייא, בר נש דין, חד מתרין אית ביה. או זכאה שלים איהו, או לרמאה (את) בני עלמא איהו.

אמר ליה רבי יוסי, הא חסידי עליונין אמרו, הוי דן לכל בר נש לזכו. הא תנינו, בר נש דנפיק לארחה, יתפניו לתלת מלין. לדורון, לקרבא, לצלותא. מנלן מיעקב, דהא לתלת אליו אתפנו, וזרז גרמיה לדורון, לקרבא, לצלותא. והאי בר נש, אזיל בארחה איהו. הא ביה עטופא דמצוה, לצלותא. והא ביה כלי זיינין, לקרבא. כיון דתרין אליו אית ביה, תליתאה לא למרדף אבתרה.

כד קריב לגבייהו, יבבו ליה שלם ולא אתיב לון. אמר רבי חייא, הא חד מאינון (דפרה ע"א) תרין, דאתחזין למיהו ביה לית ביה, דהא לא אתקין גרמיה לדורון, ובדורון שלמא כליל ביה. אמר רבי יוסי, דילמא איהו משתדל בצלותיה, או מרחיש תלמודיה בגין דלא יעקר ליה.

אֲזִלִּי כַחֲדָא, וְלֹא מִלִּיל הֵהוּא בַר
נֶשׁ בַּהֲדִייהֵן. לְבַתֵּר אֲשַׁתְּמִיטוּ רַבִּי
חֲיִיא וְרַבִּי יוֹסִי וְאֲשַׁתְּדְּלוּ בְּאוּרֵייתָא.
כִּיּוֹן דְּחֻמָּא הֵהוּא בַר נֶשׁ דְּהוּו
מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא, קָרִיב לְגַבִּייהוּ
וְיַהִיב לֹון שְׁלָם.

אָמַר לֹון, רַבּוּתִי, בְּמָה חֲשַׁדְתוֹן לִי,
כִּד יַהֲבִיתוּ לִי שְׁלָם, וְלֹא אֶתִּיבְנָא לְכוּ.
אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, דִּילְמָא צְלוּתָא
הֵיית אָמַר, אוּ מְרַחֵישׁ בְּתַלְמוּדָךְ.
אָמַר לֹון, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְדִין לְכוּ
לְכַךְ זְכוּ.

אָבַל אִימָא לְכוּ. יוֹמָא חַד הוּינָא
אֲזִיל בְּאַרְחָא, אֲשַׁכְּחָנָא חַד בַּר
נֶשׁ, וְאֶקְדִּימָנָא לִיה שְׁלָם. וְהֵהוּא
גַּבְרָא הָוָה לְסָטִים, וְקָם עָלֵי, וְצִיעַר
לִי. וְאַלְמָלָא דְּאַתְתַּקְּפָנָא בִּיה
אֲצַטְעָרְנָא. מֵהֵהוּא יוֹמָא נְדָרְנָא, דְּלֹא
לְאַקְדָּמָא שְׁלָם, בַּר לְבַר נֶשׁ זַכָּאָה.
אֶלָּא אִי יְדַעְנָא בִּיה בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין
דְּיִכִּיל לְצַעְרָא לִי, וְיִתְתַּקַּף בִּי בַּחִילָא.
בְּגִין דְּאָסִיר לְאַקְדָּמָא שְׁלָם לְבַר נֶשׁ
חֲיִיבָא. דְּכַתִּיב, (ישעיה מ"ט) אֵין שְׁלֹום
אָמַר יי לְרַשְׁעִים.

וְהֵהִיא שַׁעְתָּא דְּחַמִּינָא לְכוּ,
וְיַהֲבִיתוּ לִי שְׁלָם וְלֹא אֶתִּיבְנָא לְכוּ.
חֲשִׁידָנָא לְכוּ. בְּגִין דְּלֹא חַמִּינָא בְּכוּ
מְצוּה דְּאַתְחַזִּי לְבַר. וְהוּינָא כְּמוּ
כֹּן מְהַדַּר תַּלְמוּדָאִי. אָבַל הַשְׁתָּא
דְּחַמִּינָא בְּכוּ דְּאַתוֹן זַכָּאִין, הָא אַרְחָא
מִתְתַּקְּנָא קְדָמִי.

הִלְכוּ יַחַד, וְלֹא דְבַר אוֹתוּ הָאִישׁ
עִמָּהֶם. אַחַר כֵּן נִשְׁמְטוּ רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי
יוֹסִי וְהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה. כִּיּוֹן שְׂרָאָה
אוֹתוּ הָאִישׁ שְׁמִשְׁתַּדְּלִים הָיוּ בַּתּוֹרָה,
קָרִיב אֲלֵיהֶם וְנָתַן לָהֶם שְׁלֹום.

אָמַר לָהֶם, רַבּוּתִי, בְּמָה חֲשַׁדְתֶּם
אוֹתִי כְּשִׁנַּתְתֶּם לִי שְׁלֹום וְלֹא הִשְׁבַּתִּי
לָכֶם? אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אוּלַּי הֵיית
אוֹמַר תְּכַפֵּלָה אוּ מְרַחֵישׁ בְּתַלְמוּדָךְ.
אָמַר לָהֶם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְדִין
אֶתְכֶם לְכַךְ זְכוּת.

אָבַל אָמַר לָכֶם, יוֹם אֶחָד הֵייתִי
הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, מְצָאתִי אִישׁ אֶחָד
וְהַקְּדַמְתִּי לוֹ שְׁלֹום, וְאוֹתוּ אִישׁ הָיָה
שׁוֹדֵד, וְקָם עָלֵי וְצִיעַר אוֹתִי, וְאַלְמָלָא
שֶׁהִתְגַּבַּרְתִּי עָלָיו הֲצַטְעַרְתִּי. מֵאוֹתוּ
יוֹם נְדַרְתִּי שְׁלֹא לְהַקְדִּים שְׁלֹום,
רַק לְאַדָּם צְדִיק, אֶלָּא אִם הַפְּרַתִּיו
בְּרֵאשׁוֹנָה, מִשּׁוּם שְׂיִכּוֹל לְצַעַר אוֹתִי
וְיִתְגַּבַּר עָלֵי בְּכַח, מִשּׁוּם שְׂאָסוּר
לְהַקְדִּים שְׁלֹום לְאִישׁ רָשָׁע, שְׂכַתוּב
(ישעיה מ"ט) אֵין שְׁלֹום אָמַר ה' לְרַשְׁעִים.

וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה שְׂרָאִיתִי אֶתְכֶם
וְנַתַּתֶּם לִי שְׁלֹום וְלֹא הִשְׁבַּתִּי לָכֶם,
חֲשַׁדְתִּי אֶתְכֶם, מִשּׁוּם שְׁלֹא רָאִיתִי
בְּכֶם מְצוּה שְׁנַרְאִית בַּחוּץ, וְכְמוֹ כֹּן
הֵייתִי חוֹזֵר עַל תַּלְמוּדִי, אָבַל עַכְשָׁו
שְׂרָאִיתִי אֶתְכֶם שְׂאִתֶּם צְדִיקִים, הִנֵּה
הַדֶּרֶךְ מִתְקַנֶּת לְכַנִּי.

מפני מה הסתיר הקדוש ברוך הוא מבעל "מגלה עמוקות" את המכשלה הנוראה?

פתיח

א. בעל ה"מגלה עמוקות" זכותו יגן עלינו

בשנת שמ"ה נוספה חוליה חשובה, המפארת את שושלת משפחת שפירא. להגאון הקדוש רבי שלמה שפירא, בן הגאון הקדוש רבי נתן נטע, אב בית דין הוראדנא, בעל "מבוא שערים" על "שערי דורא ואמרי שפר" על פרוש רש"י על התורה - נולד בן וקרא שמו על שם אביו - נתן נטע, שבכבוד הימים נתפרסם על שם ספריו הקדושים "מגלה עמוקות".

ב. מתולדותיו

הרב הקדוש המקבל האלקי רבי נתן נטע שפירא, זכותו יגן עלינו; נולד בפולין, בשנת שמ"ה. בהיותו בן ח"י שנים, לקחו לחתו לבתו הצדיק והנגיד רבי משה אבעלעס.

נכדו הגאון הקדוש רבי יונתן אייבישיץ כותב, כי זקני ה"מגלה עמוקות" הי' פה שלישי למרו האר"י זכרוננו לברכה. וכפי הנראה כוננתו, שקבל מפי הגאון הקדוש רבי ישראל סרוק, תלמיד האר"י, כי רבנו מביאו בספרו כמה פעמים.

ג. התמנותו לראש ישיבה

בהיותו עדין צעיר לימים, נתעטר בעטרת ריש - מתיבתא על ארץ רבה, קהלה קדושה קראקא - כרכא דכולי ביה, וכונן בה ישיבה גדולה לתלמידים הרבה. רבנים וגאונים יצאו מבית מדרשו, ושם עסק בתורה בקדשה ובטהרה יומם ולילה, לא הניח דבר גדול, מעשה מרובה, ודבר קטן, הניות דאביי ורבא, והרביץ תורה באפן נעלה ומיחד, כאשר העיד עליו בנו הגאון הקדוש רבי שלמה, בהקדמתו לספרו הקדוש "מגלה עמוקות" על ואתחנן: "ובעת למדו עם תלמידיו המקשיבים לקולו, הוציא גחלים ולהבות, בנה חרבות שלשה המה מטיבי הלכות נחצבות, בהם הראה חריפותו וביאיותו, ועמק שכלו הרחבות, כל התורה בהם מרכבות עם ראשי ישיבות..."

(המשך יבא)

עלה אז בדעתו של אחד מהניצולים של התאונה (שהוא חסיד חב"ד), שאולי הששי שנהרג ל"ע לא היו לו מזוזות כשרות בדלתות ביתו. וכשהלך לנחם את משפחת היהודי הששי שנלב"ע, בדק את המזוזה בחדר שהי' ישן הנהרג, ומצא **בנרתיק המזוזה** (מזוזה-האלטער) עשרת הדברות שהיו מודפסים על נייר פשוט!!! כל הנוכחים ראו כן תמהו. וכידוע מה שכתב מרן הבית יוסף זי"ע (יו"ד סימן רפ"ה), וזה לשונו: **שמירת הבית הוא נס נגלה, שהדרים בשאר בתים שאין בהם מזוזה נזקין, והדר בבית שיש בו מזוזה ניצול, עכ"ל.**

בעת ההוא דיווחו כל עיתוני הסביבה אודות המאורע, וכולם (אף הנכרים) הוסיפו, שרואים בחוש איך שהקב"ה שומר את עמו ישראל, שאף אחד מהנכרים לא ניצול מתאונת המטוס, רק ה' אנשים מאחינו בני ישראל, והי' מזה קידוש השם גדול.

השם יתברך יעזור שמצות אלו יגן עלינו מכל גזירות קשות ורעות, ונצליח בכל מעשינו, ושנזכה לראות בנים ובני בנים חיים וקיימים עוסקים בתורה ובמצוות לשמה מתוך בריאות הגוף השלימה, ונזכה לראות בישועת עולמים בביאת אליהו הנביא זל"ט ומלך המשיח במהרה בימינו אכ"ר.

מצוה שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה וגרול זכות

מצוות אלו תפילין ומזוזה במיוחד לשמירה ולהצלה, כי מצוות אלו הם בבחינת "מת מצוה", שמעטים המה המתעסקים בהם על כן יש להשתדל בזה ביתר שאת ויתר עז. כדאיתא בספר חסידים (סימן רס"א), וזה לשונו:

אהוב לך את המצוה הדומה למת מצוה שאין לה עוסקים, כגון שתראה מצוה בזויה או תורה שאין לה עוסקים כו', אתה תלמדם ותקבל שכר גדול כנגד כולם, כי הם דוגמת מת מצוה, עכ"ל.

וכעין זה כתב גם כן שם (בסימן ק"ה), וזה לשונו: כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה, תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה כו', עכ"ל].

בְּעִיר קְרֵאקָא

ספור בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא

חוזרים לקראקא

שְׁתֵּי בְּרִיּוֹת מְשֻׁנּוֹת, מְלַבְּשׁוֹת בְּבִלְוֵי סְחָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רֶשֶׁם זְנוּעֵי תְּרוּחוֹת רְפָאִים שֶׁלֹּא מֵעֶלְמָא הֲדִין, כְּדַמִּיּוֹת שֶׁל שְׁנֵי מֵתִים שֶׁיִּצְאוּ מִקְבְּרֵיהֶם, לְאַחַר שֶׁבִּשְׁרָם נִמְק מִזְמָן, וְרַק שֶׁלְדִיהֶם קִבְּלוּ שׁוֹב כְּשֶׁר תְּנוּעָה, נִכְנְסוּ לְקְרֵאקָא וּפְלִסוּ לָהֶם דְּרָג יֵשֶׁר לְעֵבֶר בֵּיתוֹ שֶׁל רַב הָעִיר.

אֲנָשִׁים הַבִּיטוּ אַחֲרֵיהֶם בְּתַדְהֶמָּה, אָף אֶחָד לֹא זָהָה אוֹתָם, כִּי בְּצִאתָם הָיוּ גְבָרִים נְאִים בְּמִיטֵב שְׁנוֹתֵיהֶם, וְאֵלּוּ עָתָה בְּחִזְרָם מְגִלוֹתָם, נִרְאוּ כְּזֻקְנִים, שֶׁבְּרֵי כְּלִים, מְגִדְּלֵי

פְּרַע, וְקִרְעֵי סִמְרֻטוּסִים עוֹטְפִים אֶת גּוֹפֵם אֶכּוּלֵי הַרְזוֹן.

בְּעַל "מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת", אֲשֶׁר בְּמִשְׁךָ כָּל שְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים לֹא הִסִּיחַ אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד אֶת דַּעְתּוֹ מִשְׁנֵי הַקְּצָבִים בְּעַלִּי-הַתְּשׁוּבָה, בְּהַרְגִּישׁוֹ וּבְהַשְׁתַּתְּפוֹ בְּכָל סְבִלּוֹתֵיהֶם וְעִנּוּיֵיהֶם, חִכָּה בְּאוֹתוֹ יוֹם, יוֹם הַשְּׁנָה הַשְּׁלִישִׁי לְצִאתָם לְנִדְוֵיָהֶם, בְּצַפְיָה דְרוֹכָה לְבוֹאֵם בְּחִזְרָה. מֵאִז שְׁעוֹת הַבְּקָר הַמְּקַדְּמוֹת עָמַד לִיד הַחֲלוֹן, צוֹפֶה הַחוּצָה בְּכִלְיוֹן עֵינָיִם וּבְמַתִּיחוֹת רַבָּה.

זָכִים וְטָהוּרִים

וּבְרֵאוֹתוֹ מִרְחוֹק אֶת שְׁתֵּי הַדַּמִּיּוֹת הַמּוֹזְרוֹת וּמַעוֹרְרוֹת הַסְּלִידָה, יָדַע מִיָּד שֶׁאֵלָּה הֵם בְּעַלִּי הַתְּשׁוּבָה. הוּא אָף הַחוּצָה בְּחִלּוֹק הַשְּׁנָה וּבְלֵי מְגִבְעַת, וְרַץ לְקְרֵאתָם כְּאֵלּוּ הָיָה נֶעַר עַל יָמִים, וּבְפִרְשׁוֹ אֶת יָדָיו לְרוֹחָה הַכְּרִיז בְּקוֹל רוֹטט מֵהַתְּרַגְּשׁוֹת:

"בְּרוּכִים הַבָּאִים, צְדִיקִים וְקְדוּשִׁים! בְּעַלִּי תְּשׁוּבָה זָכִים וְטָהוּרִים!"

הוא נתן להם שלום ברב חֲדוּהָ, לַחֵץ אֶת יְדֵיהֶם בַּחֲמִימוֹת בְּהַרְיָחוֹ אֶת רִיחָם בְּתַעֲנוּג רִיחָנִי עֲלָאֵי:

”הֲרִי אַתֶּם מְפִיִצִים סְבִיבְכֶם רִיחַ שֶׁל גֹן עֵדֶן!”

הוא הִכְנִיס אוֹתָם לְבֵיתוֹ בְּרַב כְּבוֹד, כְּשֶׁהוּא מְפִיֵז וּמְכַרְפֵּר סְבִיבָם בַּחֲבֵה רַבָּה, מְשַׁמֵּשׂ אוֹתָם בְּעֶצְמוֹ, מִבִּיא לְכְבוֹדָם אֶת הַכְּרִסָּאוֹת הַנָּאוֹת בְּיוֹתֵר וּמְבַקֵּשׁ מֵהֶם לְשִׁבְתָּ, וְתוֹךְ כְּדִי כֶּן הוּא נוֹפֵל עַל צוֹאֲרָם וּמְחַבֵּק אוֹתָם וְלוֹחֵץ אוֹתָם אֶלָּוּ בְּאַהֲבָה וּבְהַעֲרָצָה.

”אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם!” מְבִיעַ הָרַב אֶת רַחֲשֵׁי לְבוֹ, ”הֲרִי אַתֶּם בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה גְמוּרִים! אֲפֹלוּ גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים לֹא יִנְחֲלוּ בְּעוֹלָם הַבָּא כְּבוֹד וְגִדְלָה כְּמוֹכֶם! בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד!” הוּא הִבִּיא לְפָנֵיהֶם כְּבוֹד מְכֹל טוֹב, וּבְרָאוֹתָו אֶת מְבִטֵי הַשְּׂאֵלָה עַל פְּנֵיהֶם, אִם כֶּבֶר מְתָר לָהֶם לְאֹכַל מִזוֹן מְשֻׁבָּח, הִרְגִיעַ אוֹתָם בְּדַבְרֵי עֵידוּד וּנְחֻמָּה:

”אֲכֹלוּ, בְּנֵי, אֲכֹלוּ! מַעֲתָה הַפֶּל כֶּבֶר מְתָר לָכֶם! מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא תוֹסִיפוּ לְהִיּוֹת נָעִים וְנָדִידִים בְּעוֹלָם וְלֹא תַעֲנוּ יוֹתֵר אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּיִסּוּרֵי הַגְּלוּת! תוֹכְלוּ לְהַשְׁאֵר לְגוֹר בְּקִרְאָקָא יַחַד עִם נְשׁוֹתֵיכֶם! בְּרַם, יִהְיֶה אֲסוּר לָכֶם לַעֲסֹק בְּמִסְחָר, אֲלֵא לְהַתְּפַרְנֵס בְּיִשָּׁר מַעְבוֹדַת כְּפָיִם! תוֹכְלוּ לְהִיּוֹת סַבְלִים, חוֹטְבֵי עֲצִים, שׁוֹאֲבֵי מִים, שׁוֹמְרֵי לֵילָה וְכַדוּמָה, מֵה שִׁיזְדַּמֵּן לָכֶם! וְאֲנִי יְכוּל לְהַבְטִיחַ לָכֶם שֶׁעֲבוּדָה לֹא תַחֲסוּר לָכֶם! אֲבַקֵּשׁ מִבְּעֲלֵי הַבְּתִים, תוֹשְׁבֵי הָעִיר, שִׁיזְדַּגּוּ לָכֶן שֶׁתוֹכְלוּ לְהַרְוִיחַ אֶת לַחֲמֶכֶם, וְשִׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲלֶה עַל דַּל שְׁפָתָיו וְלֹא יִזְכִּיר לָכֶם אֶת מַעֲשֵׂי הַחֲטָא שֶׁלָּכֶם בְּעֶבֶר! כִּי חֲטָאֵיכֶם אֵינֶם קַיְמִים עוֹד! הֵם נִשְׁטָפוּ וְנִמְחָקוּ בְּדָם וּבְזַעֲהָ וּבְמַחַ עֲצָמוֹתֵיכֶם הַמְּעֻנּוֹת! לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם!”

יְהוּדֵי קִרְאָקָא כֶּבֶר כְּמַעֲט שִׁכְחוּ אֶת הַמְּאָרַע שֶׁל שְׁנֵי הַקְּצָצִים, שֶׁהִכְשִׁילוּ אֶת הָעִיר בְּמִאֲכָלֵי טְרֶפֶה בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם רַבּוֹת, וְאֲשֶׁר בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל גָּזַר עֲלֵיהֶם לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל רְכוּשָׁם וְלְהִיּוֹת נָעִים וְנָדִידִים בְּעוֹלָם. מֵאֵז עָבְרוּ כֶּבֶר שְׁלֹשׁ שְׁנַיִם וְהַעֲנִין יַרְד מְסַדֵּר הַיּוֹם.

(המשך יבוא בעז"ה)

ספר

מִזְכָּה הַרְבִּים פְּהִלְקָתָהּ

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ס
גודל מעלת שכר המזכה את הרבים

מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדורי שים, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזיהר את הרבים, או שנותן כסף להדפיס

אין שיעור וערך לגודל שכר האדם המזכה נפשות ומקרבן לתורה

כ. בעלי תורה היראים והחרדים לדבר השם שחלים ומזדעזעים מפני כבודו יתברך מוטל עליהם להשגיח על עוברי רצונו יתברך, להדריכם בדרך הישר עד כי ישובו מדרכם הרעה לעבודתו יתברך.

והענין מבואר בזוהר הקדוש פרשת תרומה (דף קכ"ט) דאין שיעור וערך לגודל שכר האדם המזכה נפשות ומקרבן לעבודתו יתברך, כי הכרוז יוצא בקול גדול ואומר עליונים ותחתונים אסהודי סהדותא, מאן הוא דבורא נפשות ומזכה לחייביא ההוא שכתר מלכות בראשו ההוא ראוי לעלות השתא קמי מלכא דהא מלכא ומטרוניתא שאלו עליה, כדין אזדמן תרין סהדין מאינון עיני ה' דמשטטי בכל עלמא וקיימין בתר פרגודא וסהדין סהדותא דא, ואמרי הא אנן סהדין על פלניא בר פלניא דמזכה רבים ומסירם מדרכם המקולקל, זכאה חולקיה דהא אבוי נזכר בגינו לטובה, דא איהו עביד לתתא נפשאן דחייביא דהוו מסטרא אחרא, כדין אתייקר קוב"ה בחדוא שלימתא, ביה שעתא אזדמן חד ממנא דאיהו גזברא על דיוקנין דצדיקיא ברזא דשמושא דאתון דאתקרי ברזא יהודיע"ם בכתרא דשמושא דשמא קדישא, ורמיז קודשא בריך הוא לההוא ממנא ואייתי דיוקניה דההוא בר נש דעביד נפשאן דחייביא וקאים ליה קמי מלכא ומטרוניתא, ואנא אסהדנא עלי שמיא וארעא דבההיא שעתא מסרין ליה לההוא דיוקנא, דהא לית לך כל צדיקא בהאי עלמא דלא חקיק דיוקניה לעילא תחות ידא דההוא ממנא, ומסרין בידיה ע' מפתחן דכל גנזיאי דמאריה בהו, כדין מלכא בריך לההוא דיוקנא מכל ברכאן דברוך לאברהם כד עביד נפשאן דחייביא שהיה מגייר גרים ומקרבן תחת כנפי השכינה, וקב"ה רמיז לד' משריין עלאין ונטלין לההוא דיוקנא ואזלי עמיה ואיהו עאל לע' עלמין גניזין דלא זכי בהו בר נש אחרא בר אינון גניזין לאינון דעבדי נפשיהון דחייביא, ואלמלי הוו ידעו בני נשא כמה תועלתא וזכו זכאן בגינייהו כד זכו להון, הוו אזלי אבתרייהו ורדפי לון כמאן

זוהר השבת

דרדף בתר חייך, מסכנא זכי לבני נשא בכמה טבאן בכמה גניזין עלאיך לאו איהו כמאן דזכי בחייביא, מה בין האי להאי, אלא מאן דמשתדל בתר מסכנא איהו אשלים חייך לנפשיה וגרים ליה לאתקיימא וזכי בגיניה לכמה טבאן להווא עלמא ומאן דמשתדל בתר חייביא איהו אשלים יתיר, עביד לסטרא אחרא דאלהים אחרים דאתכפייא ולא שלטא ואעבד ליה משלטנותיה, עביד דאסתלק קב"ה על כורסי יקריה, עביד להווא חייבא נפשא אחרא זכאה חולקיה עד כאן לשון הזוהר, אשרי לו ואשרי חלקו אמן סלה וכן יהי רצון.

(אור צדיקים)

מי שמזכה את הרבים לחזור בתשובה בתוכחתו

כא. מה גורם לעולם ולנפשו ומה מאוד גדלה מעלת המזכה את הרבים, כמבואר בזוהר הקדוש פרשת תרומה (דף קכ"ח ע"ב) וזה לשונו: זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים, בגין דיעבר מניה ההוא זוהמא ויתכפייא סטרא אחרא ויעביד לנפשיה בגין דיתחשב עליה כאלו הוא ברא ליה, ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא יתיר מכלא, מאי טעמא בגין דאיהו גרים לאכפייא סטרא אחרא ולאסתלקא יקרא דקב"ה, ועל דא כתיב באהרן (מלאכי ב, ו) "ורבים השיב מעון", וכתיב (שם, ה) "בריתי היתה אתו". תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא ותב לגביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא וגרים דאסתלק קב"ה ביקריה וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה דלעילא ותתא, על האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא כתיב (תהלים קיב, א), "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגו', עד כאן לשונו.

תרגום ללשון הקודש: זכאי לרדוף אחר הרשע ולקנותו בשכר מלא, כדי שיעביר ממנו זוהמא ההיא ולהכניע הסטרא אחרא, ויעשה אותו, כי נחשב לו כאלו הוא ברא אותו. וזה הוא שבח, שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא, יותר משבח אחר, והתעלות הזו היא יתירה מכל. מהו הטעם. משום שהוא גרם להכניע הסטרא אחרא, ולהעלות כבוד הקדוש ברוך הוא. ועל זה כתוב באהרן, "ורבים השיב מעון". וכתוב "בריתי היתה אתו".

המשך בסוף עמוד לב

אגרות הזֶהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזֶהר העולמי מהתרשמותם של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש ותכנון אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזֶהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

בית המדרש מורשת התורה רחוב העצמאות 30, בנימינה

בסייעתא דשמיא, לסדר ממלכת כהנים וגוי קדוש, ה'תש"ע.

מזמור לתודה לכבוד תורתו והדר הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, מקים עליה של תורה ב"מפעל הזֶהר העולמי", נעם השם יתברך בישועתו.

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו", לראות פלאות שעושה כבוד תורתו במפעלו הכביר אשר ידן עשתה, להגדיל תורה ולהאדירה, לזכות עם ישראל קדושים, לטעם מנהר יוצא מעדן הזֶהר הקדוש, אשר פונו מרנא ורבנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הנה זכה כבוד תורתו וזכה בעשרות חבוריו היקרים, הן בענייני קדשת פשרות המאכלים והן בענייני טהרת הנפש רוח נשמה שבאדם הערוכים כשלחן הפנים בעניינים רבים. וכביר ידו מצאה בהקמה וחזק שעורי "אור הרשב"י" לקבע למוזים בזהר הקדוש בכל רחבי הארץ, וברוה השם התרבו לכמה מאות. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזֶהר" המחזקים ומקדשים את הלומדים להיות עם אחד. והגדיל תורה בספרו "אור הזֶהר" המקיף באלפיו ממקורות כל גדולי ישראל שדברו בשבחי הרשב"י זיע"א ומעלת הזֶהר הקדוש והזכות הרבה מאד לכל ההוגה בו. וזכה גם להדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזֶהר" המחלק לימי השנה ללמד בו דף ליום.

וידיעים ומפרסמים דברי הזֶהר הקדוש, כי בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה [נשא קכד]: ולפיכך עמל בהם מרנא האר"י החי, ובזה הלשון ממש התפרסמו דברי רבנו הרש"ש זיע"א, שאמר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א ברגעי הקדש טרם עלית נשמתו: "יודע אני שבזכות הזֶהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאלתנו וביאת משיח צדקנו" [ספר הרש"ש].

וברוה השם זכנו השם יתברך לקבע עצמנו בחבורת קהלתנו השם ישמרם

ויחיים, לקרא בזהר הקדוש כמדת נשמתנו, ומדי שבת קדש אנו לומדים בקביעות דף לאחד בתקוני הזהר, בבחינת גר לאחד גר למאה, ועוד מרחיבים למוד בספר אור-הזהר, ובמוצאי שבת קדש זוכים להסתופף בשעורו השבועי הגדול בזהר הקדוש של מורנו ורבנו המקבל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א, הרב מפרת. מלבד מה שגם בימי שבוע אנו מוסיפים למוד בלמוד היומי ובשעורי הקהלה.

ושמחה רבה שמחנו להודיע כי כבוד תורתו עומד להדפיס עוד את כל חלקי הזהר הקדוש ולהפיצם בשוה לכל נפש יהודי, ועוד את חבורו החדש על גדולי ישראל והזהר הקדוש, ומי יתן ויוסיף חילים גם לחדש חבוריו הראשונים, ונזכה בהם ללמד וללמד ולקיים דברי תורת השם באהבה.

ובאמת קטנתי מכל החסדים, ובקשתנו רק להתקרב אל הקדש כצעירי התלמידים המתחילים, להודות ולהלל ולשבח להשם יתברך על שזכינו לכל זה בדורנו.

וממקור הברכות יברך כבוד תורתו שליט"א על כל העידוד והחזק להעמדת התורה והנחלתה לרבים, וחזק לבבות רבים המתעוררים בכל זה ומתקרבים לאבינו שבשמים, ובודאי מאיר תקון גדול בעליונים ובתחתונים לפעל ישועות בקרב הארץ. יברך כבוד תורתו שליט"א וזכות הרשב"י וזכות הזהר הקדוש וזכות הרבים עומדת לבריאות גופא ונהורא מעליא, להרבות חילו בתורה ובתלמידים ובכל המפעל הגדול.

ונזכה כלנו מהרה לאור חדש על ציון יאיר, ויתקיימו בנו דברי הזהר הקדוש לאקמא שכונתא מגלותא ברחמי, ולעלוי שכונת עגנו, ומהרה תחזינה עינינו בשוה השם ציון, בביאת הגואל ובבנין אריאל במהרה בימינו אמן.

ביקרא זהר אורייתא:
משה עמיאל

המשך 'מזכה רבים כהלכתה' מעמוד ל

בוא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, והשתדל בו שיעזוב דרך הרע, הוא עולה בג' עליות, מה שלא עלה כך אדם אחר, גורם להכניע את הסטרא אחרא, וגורם שיתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, וגורם לקיים על העולם בקיומו למעלה ולמטה. ועל אדם זה כתוב, "בריתי היתה אתו החיים והשלום". וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא. כל בעלי הדין לא יכלו לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, נכנס בי"ב שערים ואין מי שימחה בידו. ועל זה כתוב, "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגו'.

